

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

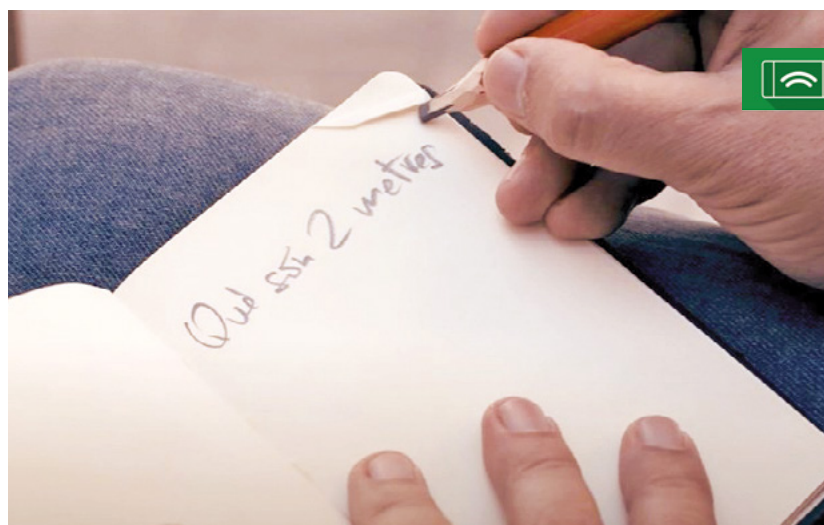

A dos metres de tu

Fa uns dies celebràvem la solemnitat de *Corpus Christi*, una festa en què l'Església referma la seva fe en la presència real de Jesucrist en l'Eucaristia, sacrament de l'amor. Per això, aquesta celebració ha esdevingut també el dia de la caritat. Així ho va voler Jesús, que va perpetuar sacramentalment l'ofertament amorós de la seva vida al Pare per a la salvació de tots i cada un de nosaltres. Quan participem en l'Eucaristia i rebem la comunió, ens comprometem amb els més fràgils i vulnerables.

Enguany, les restriccions pròpies de la crisi sanitària que patim ens han impedit celebrar al carrer les processons del *Corpus*. Una de les mesures de seguretat recomanada per les autoritats sanitàries en aquest temps de desconfinament és la distància entre les persones. Dos metres poden ser dos-cents centímetres de desesperança, de tristesa o d'angoixa, però també d'esperança, de solidaritat i d'amor.

En el marc de la celebració del *Corpus*, Càritas Diocesana de Barcelona ha convertit aquesta distància física en el lema d'una nova campanya de donatius: «A només dos metres

de tu». Aquesta entitat social de l'Església ha creat un fons d'emergència Covid-19 amb l'objectiu d'ajudar persones i famílies que, en els propers mesos, patiran la crisi econòmica provocada per l'actual pandèmia. Això no serà possible sense l'ajuda de tots. D'acord amb la darrera memòria anual publicada per Càritas, uns cinc milions de catalans no patirem els efectes d'aquesta crisi econòmica. Però ¿podem viure tranquils sabent que gairebé dos milions i mig

de persones ho passaran molt malament?

El coronavirus ha fet que les demandes socials creixin, però lamentablement ja venim d'una crisi econòmica i social no resolta. El 2019 la xifra de llars ateses per Càritas a l'arxidiòcesi de Barcelona va augmentar un 26%. Se'n van beneficiar més de vuitanta-set mil persones. I el 2020, amb la crisi de la Covid-19, plou sobre mullat, perquè les famílies que ja es trobaven en situació d'exclusió so-

cial han tornat a patir les pitjors conseqüències de l'aturada de l'economia.

Aquestes persones i famílies no tenen cobertes les necessitats més bàsiques, com l'alimentació i l'habitatge. El primer mes de l'actual crisi sanitària, Càritas va veure com es duplicava el nombre de persones ateses als seus serveis d'emergència i com es triplicaven les ajudes econòmiques per a aliments. A la nostra diòcesi, prop de quatre mil persones van ser ateses pels serveis d'emergència de Càritas Diocesana durant el mes d'abril i unes trenta mil van rebre aliments de les Càritas parroquials.

Benvolguts germans i germanes, tant de bo que la celebració comunitària de l'Eucaristia, que progressivament hem recuperat, remogui els nostres cors i ens faci sentir propers a totes les famílies que viuen situacions de gran dificultat. Així ho feia la primera comunitat cristiana, tal com es narra als *Fets dels Apòstols*, en el capítol 4. Tant de bo que convertim els dos metres de distància en dos-cents centímetres d'esperança, de solidaritat i d'amor. Gràcies per la vostra col·laboració.

ACTUALITAT

La festa de Corpus a la catedral

El passat 14 de juny, el cardenal Omella va presidir la celebració de l'eucaristia a la catedral i la posterior processó que, atenent les circumstàncies actuals, es va celebrar al claustre de la seu, amb totes les mesures de seguretat.

Aquest any es commemoren els 7 segles de l'inici de la processó del *Corpus* a Barcelona, que fou una de les primeres processons de tot el continent europeu. Varen concelebrar l'eucaristia amb el

cardenal els bisbes auxiliars Sergi Gordo i Antoni Vadell. «L'Eucaristia és el millor aliment per a la nostra ànima; és la millor medecina per refer la comunió amb Déu entre nosaltres i amb nosaltres mateixos. Els sants pares deien que l'eucaristia és el fàrmac de l'eternitat, la medecina que ens dona la força per vèncer les malalties i la mort», va expressar el cardenal Omella durant l'homilia.

ENTREVISTA

El poder del rosari

ANDRÉS GARRIGÓ

El poder en mis manos és un documental sobre l'esperança i el poder del rosari en temps de pandèmia, que es pot veure *online* a través de la plataforma Famiplay.com. Està produïda per Rosary Evangelization Apostolate i distribuïda per l'espanyola Goya Producciones, especialitzada en projectes audiovisuals catòlics, «més per convenciment que per demanda comercial», assegura el seu director, Andrés Garrigó. «El film, a través de testimonis commovedors, convida a resar el rosari cada dia», afirma.

Quin missatge ens transmet la pel·lícula?

Seguretat, confiança. El film mostra que el rosari és l'oració que més estima la nostra Mare, i que està a l'abast dels més humils. Ella tot ho obté del seu Fill, és l'omnipotència suplicant. I aquest poder ens el transmet a nosaltres, el tenim a les nostres mans quan anem desgranant el rosari.

Què ens aporta el rosari?

Els testimonis que hi apareixen ens narren amb sinceritat els fruits que han obtingut del res del rosari. Tots han sentit d'alguna manera la presència propera i protectora de la Mare de Déu. Ens expliquen que aquestes avemaries els ajuden a resoldre problemes personals o familiars. Però també són un antídoto contra les amenaces a la fe, especialment en moments de crisi. Per això és tan necessari ara, quan les crisis es multipliquen: sanitària, econòmica, moral...

En què pot ajudar el documental a superar les crisis?

Ajuda a afrontar tota mena de patiments, com la pandèmia actual. I no sols els afronta, sinó que també pot posar-los fi. Depèn de quanta gent pregui i de la fe amb la qual ho facin. La pel·lícula ens mostra exemples històrics.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Enmig del món, en el seu nom

Un grup d'universitaris cristians va veure estroncades les seves reunions periòdiques en iniciar-se el confinament provocat per la pandèmia. Fa unes setmanes es retrobaren, presencialment, per acabar el curs tot celebrant l'eucaristia. Afirmava una de les noies: «Un dia van venir al grup dos testimonis i ens van dir que l'Amor és creatiu. Però el que no sabíem era que això ho experimentaríem aquest mateix curs, reunint-nos mitjançant les pantalles. Gràcies a aquestes trobades hem compartit preocupacions, dubtes, patiments i els moments especials de pregària, petites llums que han ajudat a viure el confinament amb més pau i esperança.»

«Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres. Llavors va alenar damunt d'ells i els digué: Rebeu l'Esperit Sant» (Jn 20, 21-22). L'homília del celebrant convidà al seguiment actiu de Jesús, el Crist: «Jesús es posa al bell mig dels deixebles i transforma la seva vida d'esporguïts a dones i homes valents. Disposats a sortir decididament i donar testimoni de Jesús vivent i del Regne. En quina mesura deixem que Jesús ocupi el nostre centre i trasbalsar-nos la vida? I com esdevé centre de la nostra vida? Cuidem la pregària personal,

la lectura de la Paraula, la comunitat, el servei, l'acompanyament, el desig de seguir els seus camins? Ens unim a Ell amb afecte i amor? Jesús es presenta mostrant les mans i el costat ferit. Ens podem preguntar també si estem atents als rostres, persones, situacions, que ens acosten a les ferides de Jesús i ens el fan descobrir ben a prop [...]. Reconeixem Jesús veient-li les mans, que també tenen ferides, però unes mans a través de les quals Jesús guareix, conforta, sosté, acarona, construeix. M'agrada pensar que aquestes mans són les nostres. Som les mans de Jesús? Unes mans que no tenen por a mostrar les seves febleses. Unes mans que són la manera que té Jesús avui de guarir, confortar, sostenir, construir, acompanyar...»

Un dels nois en l'acció de gràcies conclou: «De sobte, sense quasi adonar-nos-en, el grup ha esdevingut un espai sagrat que ens ha permès tocar les nostres fragilitats i anar-hi intuïnt la presència de Déu. I ara, com Jesús va fer amb els seus deixebles, també ens envia en missió. Nosaltres, amb les nostres fragilitats i inseguretats, serem portadors del seu missatge de vida i esperança per sempre». L'Amor és creatiu enmig del món, en el seu nom.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Piezas del mosaico del amor de Dios

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Dios nos ama personalmente, nos ha soñado y nos ha dado la vida; nos llama a formar parte de un proyecto armonioso, como «teselas irremplazables» del mosaico del amor de Dios, nos define bellamente el Santo Padre en la homilía del pasado día de Pentecostés.

Sabemos que, si nos abrimos a un diálogo cotidiano de amor con nuestro Señor, se va construyendo y perfeccionando nuestra tesela. En la formación del armonioso y maravilloso mosaico, el Espíritu Santo, «maestro de la armonía», cuenta con nuestra docilidad y nuestra prontitud. Él debe cambiar muchas cosas en nosotros. Nuestro interior se irá adecuando a la belleza y a la armonía forjada por el amor de Dios: mansedumbre, bondad, paz, firmeza, alegría...

Vivamos gozosos de ser porción del mosaico de Dios, de ser parte integrante de la Iglesia, entregados a la construcción de la familia de Dios. Decía Francisco que sería peor que la crisis que estamos padeciendo «el drama de desaprovecharla, encerrándonos en nosotros mismos». Con el Papa, pedimos al Señor que nos libre «de la parálisis del egoísmo y encienda en nosotros el deseo de servir y de hacer el bien». Seamos testigos y misioneros del amor de Dios. Entusiastas comunicadores del gran don recibido.

Dirijamos nuestra mirada al corazón de nuestra Madre, a Ella le rogamos que nos ayude a ser «artesanos de concordia, sembradores de bien, apóstoles de esperanza» (Homilía, 9.06.19).

Lectures de la missa diària i santoral

22. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) (□ Barcelona) [2Re 17,5-8.13-15a. 18 / SI 59 / Mt 7,1-5]. Sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, màrtirs a Anglaterra. Beat Innocenci V, papa (1276).

23. ■ Dimarts [2Re 19,9b.11.14-21.31-35a.36 / SI 47 / Mt 7,6.12-14]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Caffasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Dimecres [Is 49,1-6 / SI 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. ■ Dijous [2Re 24,8-17 / SI 78 / Mt 7,21-29]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Divendres [2Re 25,1-12 / SI 136 / Mt 8,1-4]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo. Sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); sant Josep-maria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev., fund. Opus Dei. Santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

27. ■ Dissabte [Lm 2,2.10-14.18-19 / SI 73 / Mt 8,5-17]. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat. Sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieta, rel. servita.

28. ■ † Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [2Re 4,8-11.14-16a / SI 88 / Rm 6,3-4.8-11 / Mt 10,37-42]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna. Sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i mr.; santa Marcel·la, mr.

DIUMENGE XII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,10-13)

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguïu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell. Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs, que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya. Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meua causa. Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal».

Salm responsorial (68)

R. Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.

Per vós, Déu meu, he d'aguantar els escarnis, / i abci-xo els ulls, avergonyit; / els meus germans em consideren foraster, / em desconeixen els meus familiars. / El zel del vostre temple em consumia, / i he hagut de rebre els insults dels qui us ultratgen. R.

A vós us prego, Senyor, / en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, vessa bondat; / mireu-me, responeu, vós que estimeu tant. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: / «Tingueu llarga vida». / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. / Que el lloïn el cel i la terra, els mars i tot el que s'hi mou. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-15)

Germans: Per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots el homes, donat que tots van pecar. Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisés, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 10,26-33)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic a la fosca, digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten només el cos, però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. ¿No venen dos pardals per pocs diners? Doncs, ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom que em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom que em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel».

Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,10-13)

Dijo Jeremías: «Oía la acusación de la gente: "Pavor-en-torno, delatadlo, vamos a delatarlo". Mis amigos acechaban mi traspié: "A ver si, engañado, lo sometemos y podemos vengarnos de él".

»Pero el Señor es mi fuerte defensor: me persiguen, pero tropiezan impotentes. Acabarán avergonzados de su fracaso, con sonrojo eterno que no se olvidará.

»Señor del universo, que examinas al honrado y sondeas las entrañas y el corazón, ¡que yo vea tu venganza sobre ellos, pues te he encomendado mi causa! Cantad al Señor, alabad al Señor, que libera la vida del pobre de las manos de gente perversa».

Salmo responsorial (68)

R. Señor, que me escuche tu gran bondad.

Por ti he aguantado afrentas, / la vergüenza cubrió mi rostro. / Soy un extraño para mis hermanos, / un extranjero para los hijos de mi madre. / Porque me devora el celo de tu templo, / y las afrentas con que te afrentan caen sobre mí. R.

Pero mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. / Alábenlo el cielo y la tierra, / las aguas y cuanto bulle en ellas. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-15)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron... Pues, hasta que llegó la ley había pecado en el mundo, pero el pecado no se imputaba porque no había Ley. Pese a todo, la muerte reinó desde Adán hasta Moisés, incluso sobre los que no habían pecado con una transgresión como la de Adán, que era figura del que tenía que venir. Sin embargo, no hay proporción entre el delito y el don: si por el delito de uno solo murieron todos, con mayor razón la gracia de Dios y el don otorgado en virtud de un hombre, Jesucristo, se han desbordado sobre todos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,26-33)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No tengáis miedo a los hombres, porque nada hay encubierto, que no llegue a descubrirse; ni nada hay escondido, que no llegue a saberse. Lo que os digo en la oscuridad, decidlo a la luz, y lo que os digo al oído, pregonadlo desde la azotea. No tengáis miedo a los que matan el cuerpo, pero no pueden matar el alma. No; temed al que puede llevar a la perdición alma y cuerpo en la "gehenna". ¿No se venden un par de gorriones por un céntimo? Y, sin embargo, ni uno solo cae al suelo sin que lo disponga vuestro Padre. Pues vosotros hasta los cabellos de la cabeza tenéis contados. Por eso, no tengáis miedo: valéis más vosotros que muchos gorriones. A quien se declare por mí ante los hombres, yo también me declararé por él ante mi Padre que está en los cielos. Y si uno me niega ante los hombres, yo también lo negaré ante mi Padre que está en los cielos».

«No tingueu por dels qui maten només el cos»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

A l'Evangeli de Mateu segueix el discurs de la Missió (c. 10) que Jesús adreça als Dotze, i que havíem iniciat diumenge passat. La part d'avui se centra en la persecució que pateixen els missioners de l'Evangeli. Jesús mateix va experimentar en la seva persona la indiferència, el rebuig i la persecució. De fet, va morir torturat i executat en una creu.

El missioner del Regne es mou sempre en un ambient hostil. Jesús anuncia la persecució que van patir els cristians, ja a la fi del s. I, quan es redacten els Evangelis: la delació davant els tribunals, els assots, i l'execució. No val en aquests moments defensar-se i justificar-se, sinó seguir donant testimoni de la pròpia fe, amb paraules que l'Esperit posarà en els nostres llavis, i amb la fortalesa amb què el Ressuscitat revestirà el nostre cor: «qui es mantindrà ferm fins al final se salvarà», profetitzava Jesús.

A continuació, Jesús pretén dissipar els nostres enganys i les nostres pors: En primer lloc, vol allunyar de nosaltres l'engany de pensar que no ens afectarà la dificultat, ja que comptem amb l'assistència del Ressuscitat. Com a deixebles no som més que el nostre Mestre: ell va ser perseguit i ajusticiat, i això que comptava amb l'assistència de l'Esperit i el favor de Déu Pare! La companyia de Jesús no ens deslliura dels obstacles, ni dels patiments, sinó que ens garanteix la força necessària per afrontar-los i perseverar-hi.

En segon lloc, ens deslliura de la por; por a la nit i els seus fantasmes, però també por dels qui maten el cos. Ja Jeremies, a la primera lectura, manifesta la seva por davant aquells que el persegueixen. Els homes podem acabar amb el cos, però l'esperit pertany només a Déu, que té comptats fins els cabells del nostre cap i coneix tots i cadascun dels pardals que hi tenim. Encara que acabem violentament amb la nostra vida terrenal, la nostra vida autèntica restarà en Déu i amb Déu, i aquesta no acaba mai, sinó que perdura per sempre.

I és que Jesús uneix el seu destí al nostre, i el nostre al seu: «Si un es posa de part meua davant els homes, jo també em posaré de la seva part davant el meu Pare; però si em nega davant els homes, jo també ho negaré davant el meu Pare de el cel.»

Demanem al Senyor el coratge i la perseverança necessària per seguir testimoniant l'Evangeli de Jesucrist en un món indiferent i hostil a la fe en Déu i al seu enviat Jesucrist. Ni enganyats ni covards, sinó valents testimonis de Jesucrist davant del món.

Activitats del senyor cardenal

Diumenge 28 (18 h). Presidirà l'ordenació presbiteral de cinc ordenands a la basílica de la Sagrada Família. L'aforament serà limitat i caldrà disposar d'una invitació que es podrà sol·licitar a secgral@arqbcn.cat

Agenda

Ejercicios espirituales de silencio contemplativo. Del lunes 6 de julio (tarde) a domingo 12 (mañana), guiados por Beatrice D'Cunha, CM. En l'Espai d'Interioritat Francesc Palau-Carmelites Missioneres (c/ Immaculada, 53-55). Plazas limitadas. Protocolos anti COVID-19 definidos. Información e inscripciones: t. 938 233 108, c/e: centre@espainterioritatpalau.com, www.espainterioritatpalau.com

Exercicis espirituals. Del dijous 23 de juliol (tarda) al diumenge 31 (matí), guiats per Màxim Muñoz, CMF. A l'Espai d'Interioritat Francesc Palau-Carmelites Missioneres (c/ Immaculada, 53-55). Places limitades. Protocolos anti COVID-19 definits. Més informació i inscripcions: t. 938 233 108, c/e: centre@espainterioritatpalau.com, www.espainterioritatpalau.com

Exercicis de silenci contemplatiu, amb el mètode de Frank Jalics. Del 20 al 26 de juliol, amb Glòria Andrés i Ro-

LA Lògica DEL DO

8. Una ètica global per a un món global

El vertiginós desenvolupament de les ciències i tecnologies de la vida, el desplegament de les tecnologies de la informació i de la comunicació d'abast planetari, el progrés exponencial de les ciències de la psique, sobretot de les neurociències, plantegen nous interrogants que no afecten una part o una àrea de la humanitat, sinó la seva mateixa essència i naturalesa.

Per això, cal bastir una nova ètica amb sensatesa, sumant diferents sensibilitats, recuperant el bo i millor de cada tradició, però, a la vegada, transcendent-la. Són temps que ens han de conduir a una constitució planetària, inspirada en la Declaració Universal dels Drets Humans com a text matriu, perquè ens hi va el futur, no solament d'una part del món, sinó del conjunt del planeta.

Sembla molt grandiloqüent, però ho crec així i així ho expresso. Em pregunto com pot contribuir el Cristianisme en aquesta nova fase de la història. Són moltes preguntes obertes, però estic convençut que l'ètica inspirada en l'Evangeli té possibilitats de contribuir-hi, perquè

té un valor universal i, en la mesura que defensa la dignitat de tot ésser humà, té pretensions d'universalitat.

Ens manca una ètica global i el cristianisme pot aportar elements, valors, criteris i principis valuosos en l'articulació d'aquesta ètica planetària que necessitem, de manera urgent, per a la subsistència del planeta i el benestar de les generacions futures.

La necessitat d'una ètica universal va ser formulada directament i expressament per Joan Pau II. Destacava la necessitat d'una ètica basada «en la naturalesa autèntica de la persona» i encarrilada mitjançant dos principis: «l'inalienable valor de la persona» i «el valor de les cultures humanes». En la construcció d'aquesta ètica global hi tenen un paper decisiu les religions, però també els humanismes laics. El teòleg catòlic Hans Küng ha dedicat els últims vint anys de la seva vida a identificar les condicions del diàleg interreligiós i els valors comuns entre les grans tradicions espirituals de la humanitat.

Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic

FRANCESC TORRALBA
Filòsof i teòleg

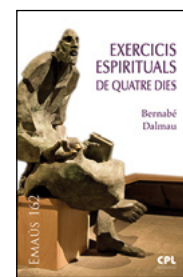
sa Suriñach. Al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Dolors Monserdà, 31). Informació i inscripcions (fins a l'1 de juliol): activitatspuelles@gmail.com / www.benedictinessantperepuelles.cat

Aprèn a pintar icones. Del 20 al 25 de juliol, curs intensiu per aprendre o aprofundir en l'art del dibuix i la pintura d'icones. A la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè. El curs estarà dirigit pel cèlebre mestre romanès pintor i restaurador, D. Nicolai Saftiu. No cal experiència prèvia. Més infor-

mació: www.basilicadelamerce.es, o: t. 678 933 391, c/e: nicu.i.saftiu@gmail.com

Llibres

Exercicis espirituals de quatre dies, de Bernabé Dalmau Ribalta. Llibre de 110 pàgines, editat pel CPL, en la col·lecció «Emaús», n. 162. Els *Exercicis espirituals* són una experiència de Déu, descrita per sant Ignasi de Loiola,

quan dibuixa els camins que menen des d'una profunda saviesa humana i espiritual fins als cims de la perfecció cristiana. La lectura d'aquestes pàgines pretén ser un com-

plement, per tal que es vagin assimilant les línies de força que conté el llibre del sant.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

A dos metros de ti

Hace pocos días celebrábamos la solemnidad de *Corpus Christi*, una fiesta en la que la Iglesia reafirma su fe en la presencia real de Jesucristo en la Eucaristía, sacramento del amor. Por ello, esta celebración se ha convertido también en el día de la caridad. Así lo quiso Jesús, que perpetuó sacramentalmente el ofrecimiento amoroso de su vida al Padre para la salvación de todos y cada uno de nosotros. Cuando participamos en la Eucaristía y recibimos la comunión, nos comprometemos con los más frágiles y vulnerables.

Este año, las restricciones propias de la pandemia que padecemos nos han impedido celebrar en la calle las procesiones del *Corpus*. Una de las medidas de seguridad recomendada por las autoridades sanitarias en este tiempo de desconfinamiento es la distancia entre las personas. Dos metros pueden ser doscientos centímetros de desesperanza, de tristeza o de angustia, pero también de esperanza, de solidaridad y de amor.

En el marco de la celebración del *Corpus*, Cáritas Diocesana de Barcelona ha convertido esta distancia física en el lema de una nueva campaña de donaciones: «A solo dos metros de ti». Esta entidad social de la Iglesia ha creado un fondo de emergencia Covid-19 con el objetivo de ayudar a personas y familias que, en los próximos meses, sufrirán la crisis económica provocada por la actual pandemia. Esto no será posible sin la ayuda de todos. De acuerdo con la última memoria anual publicada por Cáritas, unos cinco millones de catalanes no sufriremos los efectos de esta crisis económica. Pero ¿podemos vivir tranquilos sabiendo que casi dos millones y medio de personas lo pasarán muy mal?

El coronavirus ha hecho que las demandas sociales crezcan, pero lamentablemente ya venimos de una crisis económica y social no resuelta. En 2019 la cifra de hogares atendidos por Cáritas en la archidiócesis de Barcelona aumentó un 26%. Se beneficiaron más de ochenta

y siete mil personas. Y en 2020, con la crisis de la Covid-19, llueve sobre mojado, porque las familias que ya se encontraban en situación de exclusión social han vuelto a sufrir las peores consecuencias del paro de la economía.

Estas personas y familias no tienen cubiertas las necesidades más básicas, como la alimentación y la vivienda. En el primer mes de la actual crisis sanitaria, Cáritas vio cómo se duplicaba el número de personas atendidas en sus servicios de emergencia y cómo se triplicaban las ayudas económicas para alimentos. En nuestra diócesis, cerca de cuatro mil personas fueron atendidas por los servicios de emergencia de Cáritas Diocesana durante el mes de abril y unas treinta mil recibieron alimentos de las Cáritas parroquiales.

Queridos hermanos y hermanas, ojalá que la celebración comunitaria de la Eucaristía, que progresivamente hemos recuperado, remueva nuestros corazones y nos haga sentir cercanos a todas las familias que viven situaciones de gran dificultad. Así lo hacía la primera comunidad cristiana, como se narra en los *Hechos de los Apóstoles*, en el capítulo 4. Ojalá que convirtamos los dos metros de distancia en doscientos centímetros de esperanza, de solidaridad y de amor. Gracias por vuestra colaboración.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiacbcn](https://twitter.com/esglesiacbcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT